

«Δεν αμφιβάλλουμε πως οι μάζες γρήγορα θα απογοητευθούν από τα νέα είδωλα και θα υποχρεωθούν να στραφούν προς άλλες λύσεις, αφού εγκαταλείψουν τους τελευταίους θεούς τους. Τότε, ύστερα από ένα μεσοδιάστημα- λίγο ως πολύ μακρόχρονο- ο αγώνας αναγκαστικά θα ξαναρχίσει. ...»

Θα είναι μια πάλη ανάμεσα στις ζωντανές δυνάμεις που θα αναπτυχθούν μέσ'από το δημιουργικό ενθουσιασμό των μαζών απ'τη μια μεριά και της σοσιαλδημοκρατικής εξουσίας με το συγκεντρωτικό πνεύμα που θα αμυνθεί σκληρά από την άλλη. ...»

(Αναρχοσυνδικαλιστική εφημερίδα «Γκόλας Τρούντα»,
No 11, Ρωσία, 20/10/1917)

« ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΤΑΜΙ ΦΟΥΣΚΩΜΕΝΟ, Η ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,

ΚΥΛΑΕΙ ΠΑΝΩ ΑΠ'ΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ.

ΠΟΙΟΣ ΤΗ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ;

ΠΟΙΟΣ ΤΗ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ; »

● Τα κόμματα, οι διευθυντικές οργανώσεις της εξουσίας. Το ΚΚΕ, ένας καθεστωτικός μηχανισμός με ιστορικό ρόλο και μεγάλη εμπειρία στον έλεγχο και την καταστολή των αντικαπιταλιστικών αγώνων. Μηχανισμός προπαγάνδας και κινηματικής αστυνόμευσης, με επαγγελματικά στελέχη και κερδοσκοπικές εταιρείες, χρηματοδοτούμενος από τα κρατικά, ληστρικά ταμεία και από μεγαλοεπιχειρηματίες. Σπορά της ρώσικης αυτοκρατορίας και σπλάχνο της αστικής δημοκρατίας, η πολιτική εφεδρεία για την αντεπαναστατική παλινόρθωση του κράτους.

Τη δεύτερη μέρα των πρόσφατων απεργειακών διαδηλώσεων το ΚΚΕ ανέλαβε να περιφρουρήσει τη βουλή από την οργή των εξεγερμένων, εφαρμόζοντας μάλιστα μεθόδους που η επίσημη, μισθοφορική, κατασταλτική δύναμη αδυνατεί πλέον να εφαρμόσει επιτυχώς (περιμετρικοί έλεγχοι ταυτοτήτων, σωματικοί έλεγχοι και μετωπική επίθεση σε μπλοκ διαδηλωτών). Η αυθόρμητη αντίσταση αρκετών διαδηλωτών απέκρουσε τις συντονισμένες επιθέσεις των ΚΝΑΤ και των ΜΑΤ και έσπασε το φραγμό που προστάτευε το ναό της αστικής κυριαρχίας.

Η διαδήλωση της πρώτης μέρας στην Αθήνα είχε τη μεγαλύτερη συμμετοχή των τελευταίων τριάντα χρόνων. Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέλαβαν το κέντρο της πόλης. Κάποιες χιλιάδες από αυτούς κινήθηκαν αποφασιστικά και δυναμικά ενάντια σε αντικειμενικές υποστάσεις του εχθρικού κόσμου, της τρομοκρατίας, της εκμετάλλευσης και της αλλοτρίωσης, καταστρέφοντας υποδομές της μητροπολιτικής συσσώρευσης, επιτιθέμενοι στους μισθοφόρους και διαρρηγνύοντας τη στρατιωτική άμυνα της βουλής. Το γεγονός ότι το πλήθος και η οργάνωση εκείνων που επέλεξαν να αναλάβουν δράση έξω και σε αντιπαράθεση με τη θεσμική τάξη ήταν ακόμα ανεπαρκή για την κατάληψη και καταστροφή των καθεστωτικών διευθυντηρίων, δίνει πρόσθετη αξία στις πρωτοβουλίες όξυνσης της

σύγκρουσης με το κράτος. Η επέκταση και η συνολικοποίηση της εξέγερσης απαιτούν τη συνεχή παρουσία της και την αλληλέγγυα υπεράσπισή της. Η μετάθεση της βίαιης αντιπαράθεσης σε μια μελλούμενη ουτοπική συγκυρία γενικής συμφωνίας, όπως βέβαια και η άρνησή της, προσφέρει με την παθητικότητά της ανοχή στις πολιτικές μανιπουλάσιες, μεταδίδοντας την υποχωρητικότητα και την ηττοπάθεια μπροστά στην κεφαλαιοκρατική προέλαση. Υποτιμώντας και διαχωρίζοντας τα αντιστασιακά εγχειρήματα παραδινόμαστε στον κατακερματισμό. Η άμβλυση των κινηματικών αντιθέσεων δεν είναι προϋπόθεση, αλλά συνέπεια της αλληλέγγυας ανάπτυξης της άμεσης εξεγερσιακής δράσης. Όσο οξύνεται ο αντιθεσμικός αγώνας τόσο εντείνονται οι δόλιες προσπάθειες του καθεστώτος να ελέγξει με οικονομικά, στρατιωτικά και ιδεολογικά μέσα τους αγωνιζόμενους. Έτσι φτάνουμε στην έκτακτη επιστράτευση της κομματικής αστυνομίας για την αποκατάσταση της ταξικής ειρήνης.

Όταν ο εχθρός επιτίθεται στρατιωτικά και πολιτικά ανακαταλαμβάνοντας κεκτημένο έδαφος αγώνα, ή σπάμε την κατοχή ή υποτασσόμαστε στα αποτελέσματα που επιβάλλει. Ενίοτε, ένας ελιγμός είναι αναπόφευκτος λόγω πρακτικής αδυναμίας. Κανένας πολιτικός τακτικισμός όμως δεν είναι ικανός να δικαιολογήσει την εγκατάλειψη του άμεσου εξεγερσιακού αγώνα. Ειδικά όταν διακυβέβεται το δυνάμωμα της αντεπίθεσης στα πολιτικά αφεντικά ή ο μαζικός ευνουχισμός της, τα αποτελέσματα μιας ενδεχόμενης υποχώρησης μπροστά στην κομματική αντιεξέγερση θα ήταν καταλυτικά. Όταν ο εχθρός επιτίθεται, η κρισιμότητα της αντιπαράθεσης επικρέμεται αμετάθετα. Ανάκτηση της πρωτοβουλίας σημαίνει αντεπίθεση. Και την Πέμπτη το μεσημέρι τίποτα δεν υποδήλωνε ότι στη συνέχεια των απεργειακών κινητοποιήσεων η κομματική απόπειρα αστυνόμευσης θα υπαναχωρούσε αντί να επεκταθεί. Αντιθέτως, τα χαρακτηριστικά της παρούσας ταξικής σύγκρουσης και η εμπειρία μας δείχνουν ότι η στρατηγική της εσωτερικής καταστολής των κινητοποιήσεων προσβλέπει σ'έναν μακροχρόνιο ολοκληρωτικό έλεγχο. Σε τέτοιες συνθήκες η πρωτοβουλιακή αντίσταση δικαιώνεται εφόσον πλήττει την de facto εγκατάσταση μιας νέας τυραννίας με βαρύ ιστορικό, στο δρόμο και στις συνειδήσεις.

Υπό το κυρίαρχο πολιτισμικό και πολιτικό καθεστώς όλες οι κοινωνικές σχέσεις συνθλίβονται με τη βία και την τρομοκρατία του κεφαλαίου και του κράτους. Στην τρέχουσα εποχή ειδικά, η συντήρηση της παραγωγής υπεραξίας και κάθε επιχείρηση εκμεταλλευτικής ανάπτυξης βασίζονται στη μαζική εξόντωση καταπιεσμένων ανθρώπων και στην εντατικότερη λεηλασία της φύσης • κάθε θεσμική αναδόμηση, κάθε κυβερνητικό σχέδιο βασίζονται στη στρατιωτική επιβολή. Και η κομματική αστυνομία παρατάσσεται απέναντι στο αντιστασιακό μέτωπο, για να διαφυλάξει την απάνθρωπη τάξη. Η κρατιστική πολιτική αντικειμενικοποιείται βίαια και καθολικά. Διαλεκτικά, οι πολιτικές όψεις του εξεγερσιακού αγώνα, ο αντικρατισμός, η αντικαθεστωτικότητα και η αντιθεσμική κοινωνική αυτοοργάνωση είναι αδιαχώριστες από τη βίαιη δράση. Όπως αδιαχώριστα δυναμώνουν και εξελίσσονται η τοπική αντίσταση και η μαζική σύγκρουση. Η όποια αντιπαραβολή τους εκφράζει μια προσπάθεια διαφυγής από αντικειμενικές κρίσεις αναγκαίες για το προχώρημα του αγώνα. Η αποστασιοποίηση από τη βίαιη αντιπαράθεση, με τους κομματικούς μηχανισμούς και τις φάλαγγές τους στη συγκεκριμένη κατάσταση, σημαίνει άρνηση της πολιτικής ρήξης, με την κινηματική αστυνόμηση. Αν επικρατούσε μια τέτοια παθητική θέση

οι διαλυτικές συνέπειές της θα επεκτείνονταν σύντομα σε όλους τους χώρους αντίστασης. Όμως, μέσα στον αγώνα μαθαίνουμε και μπορούμε και θυσιάζουμε τις οπισθοδρομικές συμβάσεις και τις βολές μας υπερασπιζόμενοι τη συνέχειά του.

Ποιό είναι το όριο των βίαιων μέσων που νοηματοδοτούνται και νοηματοδοτούν τη σύγκρουση με τις αντιεξεγερσιακές δυνάμεις; Από την άμεσα διαθέσιμη ισχύ η απαραίτητη για να καταβληθεί η στρατοκρατική κατοχή, η απαραίτητη για να αποκαλυφθεί και να αποκαθλωθεί η θεσμική τρομοκρατία. Εκείνοι που τάσσονται οργανωμένα και έμπρακτα ενάντια στην ελεύθερη κινηματική δράση χρειάζεται να αντιμετωπίζονται ανάλογα. Μάλιστα, αφού την Πέμπτη το μεσημέρι οι διαδηλωτές κινούμενοι προς τη βουλή βρέθηκαν, όντας απροετοίμαστοι, να βάλονται από τοπικά πολυπληθέστερες ομάδες κρούσης που επιτίθονταν μαζί με τους μισθοφόρους, είχαν και την αντικειμενική ανάγκη και το δίκιο και την πολιτικά καίρια αποφασιστικότητα να αμυνθούν με ισχυρότερα μέσα από αυτά που χρησιμοποιούσε η κρατική εμπροσθοφυλακή. Όποιοι επικρίνουν τους διαδηλωτές που αμύνθηκαν στην κατασταλτική επέλαση με τα μέσα που διέθεταν, συνηγορούν στην ανήθικη θυματοποίηση της κομματικής αστυνομίας, στη διασπαστική συκοφαντία και στη μοιρολατρική ανοχή του επανακάμπτοντος ελέγχου ρίχνουν λάδι στην αντεπαναστατική μηχανή, όποια κι αν είναι τα κίνητρά τους. Σύσσωμη η πολυκομματική αριστερά συγκαλύπτει το ρόλο του ΚΚΕ και υπερθεματίζει την επίσημη αντιεξεγερσιακή και αντιαναρχική προπαγάνδα. Ορισμένοι σύντροφοι προκειμένου να προσπεράσουν τα αντικειμενικά διλήμματα που τίθενται και τις δυσκολίες που ενέχει ο αγώνας για την αποδόμηση της κομματικής δικτατορίας εξισώνουν την κομματική αστυνόμευση με τη αντίσταση προς αυτήν. Είναι αλήθεια ότι οι κομματικοί στρατιώτες είναι εργαζόμενοι ή άνεργοι και πιστεύουν ότι αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση. Αλλά και οι μισθοφόροι είναι νέοι και κακοπληρωμένοι. Και πάντα στα πεδία των μαχών παρατάσσονταν και θυσιάζονταν οι απόκληροι, ενώ τα οικονομικά διευθυντήρια και τα πολιτικοστρατιωτικά επιτελεία προφυλάσσονται στους πύργους τους. Οι επαναστατημένοι έχουν και συνείδηση και συνείδηση και ανθρωπιστικό λογισμό. Ωστόσο, η αποδόμηση των ιεραρχικών συστημάτων και η ανάπτυξη της προλεταριακής αυτοοργάνωσης περνάει αναπόφευκτα από τη φθορά της ηγεμονικής ματαιοδοξίας που διακατέχει τους φύλακες της εξουσίας. Χρειάζεται να τρωθεί η αντικειμενική βάση του κράτους και του εξουσιαστικού φαντασιακού. Η μηχανή του ταξικού ελέγχου ενσαρκώνεται και εμψυχώνεται από ανθρώπους και αυτή είναι η τραγωδία του αστικού πολιτισμού. Η άποψη που λέει ότι ο εχθρός βρίσκεται αλλού είναι δόλια: θέλει να παρελκύσει για να αφοπλίσει την εξέγερση και να συντηρήσει τη θεσμική τάξη. Όσο πιο μακριά οι επαναστατικές κρίσεις τόσο πιο καλά για το καθεστώς. Όσο πιο μακριά ο εχθρός ή όσο πιο σκοτεινός περιγράφεται, τόσο καταλληλότερο καθεστώς συμβάσεων για να αναλάβουν την καθοδήγηση των κινήματων προς την αφομοίωσή τους οι πολιτικοί αυθέντες. Η σύγκρουση ξεκινάει από εδώ, όπου σταθούμε. Η τυχοδιωκτική σύμπνοια με τις εξουσιαστικές κοινοτοπίες ανοίγει το δρόμο στα καθεστωτικά τάγματα εφόδου. Ας μην αφήσουμε τα πεδία του αγώνα στη μηχανή που εξαφανίζει τις κρατικές δολοφονικές επιχειρήσεις εναντίον νεολαίων και εργατών. Να μην αφήσουμε τα πεδία του αγώνα στην κατοχή καμίας εξουσιαστικής φατριάς.

Το ΚΚΕ επέλεξε να αποπειραθεί τον έλεγχο της τελευταίας απεργειακής διαδήλωσης, διότι η συγκυρία είναι κρίσιμη για τη σταθερότητα των κρατικών θεσμών. Οι νέες ρυθμίσεις των όρων μισθωτής σκλαβιάς αφαιρούν από τη ΓΣΕΕ και την έσχατη μεσολαβητική αρμοδιότητά της. Το μονοπώλιο της ρεφορμιστικής αντιπροσώπευσης ανήκει πλέον στο κομματικό διευθυντήριο της αριστεράς. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία έχει ήδη αποκαλυφθεί ευρέως ως εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα. Αυτή τη στιγμή, ο μόνος τρόπος αποκατάστασής της είναι ο μετασχηματισμός των ανεξέλεγκτων κοινωνικών αντιστάσεων σ'ένα κρατιστικό κίνημα που θα συγκεντρώσει τις δυνάμεις του στο επερχόμενο εκλογικό θέατρο. Ένας μετασχηματισμός που για να επιτελεστεί πρέπει να αδρανοποιηθεί βιαίως η συγκρουσιακή δυναμική της αντίστασης και να στρατονιστούν οι αγωνιζόμενοι στους σχεδιασμούς της αριστερής αριστοκρατίας, επικυρώνοντας δοξαστικά τον πολιτικό ηγεμονισμό της.

Με την ολοκληρωτική μονεταριστική φιλελευθεροποίηση του ΠΑΣΟΚ, που εξαθλιώνει το σύνολο της εκμεταλλευόμενης βάσης, αλλά και συμπιέζει τις μεσαίες αστικές συντεχνίες, τους μικροεπιχειρηματίες, τους γραφειοκράτες και τους τεχνοκράτες της διοίκησης, το ΚΚΕ συναγωνίζεται μόνο του την ακροδεξιά στην προάσπιση των θιγόμενων συστημικών συμφερόντων. Η ταξική εκπροσώπηση των μικροαστών παίρνει τη μορφή της διαπραγματεύσεως για τις θεσμικές αλλαγές και τη μορφή της ιδεολογικής αντίδρασης μπροστά στην υπαρκτή εξέγερση. Για να εμφανιστεί το ΚΚΕ ως ισχυρός κυβερνητικός πόλος στα μάτια των συντηρητικών ψηφοφόρων και αλληλένδετα ως αξιόπιστη διαπραγματευτική δύναμη μέσα στο καθεστώς, πρέπει να ελέγξει τα κινήματα. Όπως έγραφε ο στίχος: «Δεν θα τολμήσουν, έλεγε, δεν έχουν άλλο δρόμο, σου απαντούσα».

Τα σταλινικά και τα ρεβιζιονιστικά μικροδιευθυντήρια που νεκρανασταίνονται από τις κομματικές διαρροές, επενδύουν καιροσκοπικά στην αντιεξεγερσιακή πολεμική, προσδοκώντας μερίδια στην εκλογική εξαργύρωση του κινηματικού ελέγχου. Όμως σήμερα οι δυνάμεις που αυτονομούνται από την αιχμαλωσία του περισσού αυτενεργούν και ανακαλύπτουν την αντικρατική κοινωνική αυτοοργάνωση. Το ίδιο συμβαίνει με τη βάση των αρστεριστικών κομμάτων. Οι ηγεσίες, εφόσον θέλουν να κρατάνε τις θέσεις τους, συνεχίζουν τους φεουδαρχικούς διαγκωνισμούς, ενσωματώνοντας εξεγερσιακές μεθόδους οπορτουνιστικά. Όσο όμως η ταξική αντεπίθεση δυναμώνει δε θα υπάρχει καμία πολιτική υπεραξία να αντληθεί από τους αγώνες και το ΚΚΕ αναπόφευκτα θα στρέφεται όλο και περισσότερο προς τη συντηρητική αντίδραση. Αλλά αν δεν κατέχει το καρότο, τις δυναμικές κινητοποιήσεις, χάνει και το μαστίγιο, την κινηματική αστυνόμευση.

Σε πρώτο χρόνο το κατασταλτικό σχέδιο ανακόπηκε. Η συνέχεια του εξεγερσιακού αγώνα θα διαμορφωθεί συνθετικά από την εξέλιξη της μαχητικής αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης και της συλλογικής αντιθεσμικής συγκρότησης των αντιστεκόμενων στα κάτεργα και στο δρόμο ενάντια στα αφεντικά και τις αστυνομίες τους.

● Η δύναμη του ΚΚΕ είναι οι κομματικές οργανώσεις βάσης και τα ελεγχόμενα σωματεία, τα στρατευμένα μέλη στους χώρους εργασίας και στις γειτονίες. Σ'αυτήν αναφέρεται κάθε φορά που εξαγγέλει την ταξική πάλη. Ποιά δουλειά όμως κάνει η συγκεντρωτικά καθοδηγούμενη πολιτική

και συνδικαλιστική οργάνωση στο πεδίο της μισθωτής σκλαβιάς; Η κομματική προπαγάνδα πρώτα φθείρει την αγωνιστική διάθεση εκμεταλλεόμενων ανθρώπων, διαποτίζοντάς τους με τη μοιρολατρεία του οικονομικού ντετερμινισμού, με τον οποίο μετατίθεται η επαναστατική ταξική οργάνωση και δράση στον κομματικό αγώνα για την εξουσία. Επίσης, υποβάλλει τη δοξασία της πολιτικής αυθεντίας αποστρέφοντάς τους από την κατανόηση της δυνατότητάς μας να απελευθερωθούμε άμεσα με τη μαχητική αυτοοργάνωσή μας, αποστρέφοντάς τους από την εξεγερσιακή αυτενέργεια, από τη συλλογική ζύμωση και από την καλλιέργεια γνωστικών και πρακτικών δεξιοτήτων κοινωνικής αυτονόμησης ενάντια στην αστική διεύθυνση. Η κομματική οργάνωση επιτίθεται στις αντιστασιακές πρωτοβουλίες που δεν επιτυγχάνει να ελέγξει και επεμβαίνει κατασταλτικά για το σπάσιμο αγώνων. Επιτίθεται συνωμοσιολογώντας, συκοφαντεί επιτιθέμενη στην αγωνιστική και στην προσωπική αξιοπρέπεια όποιων κινούνται ανεξάρτητα, επιτίθεται κινδυνολογώντας, επενδύοντας στην ήττα των αγωνιστικών πρωτοβουλιών. Χτυπάει την αλληλεγγύη των εκμεταλλεόμενων με την κακοπιστία που ξεχειλίζει από τον κομματικό λόγο• χτυπάει την αγωνιστική αποφασιστικότητα με τη μυστικοποίηση της πολιτικής αντίληψης και το δογματισμό, που αλληλοσυμπληρώνονται παράγοντας πολιτική σύγχυση. Κι αν παρόλα αυτά η αγωνιστική πρωτοβουλία δεν κάμπτεται, της επιτίθεται με την άμεση βία. Όλοι όποιοι έχουν συμμετάσχει σε αγωνιστικές κινήσεις σε χώρους δουλειάς έχουν την εμπειρία της κομματικής υπονόμησης ή και της βίαιης κατασταλτικής επέμβασης. Ο γραφειοκρατικά ελεγχόμενος συνδικαλισμός είναι η οργάνωση της εσωτερικής αστυνόμευσης των εργατικών αντιστάσεων.

Σε ορισμένους χώρους δουλειάς, τα συνδικαλιστικά στελέχη του ΚΚΕ είναι τα ίδια εργολάβοι και κερδίζουν από την εκμετάλλευση εργατών, μεταναστών κυρίως, όπως στην οικοδομή, ενώ σε κάποιους άλλους χώρους, όπως στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος, επιπρόσθετα συνυπογράφουν τις άδειες για τα πολυπόθητα μεροκάματα θανάτου και τρομοκρατούν όποιους τολμάνε να ορθώσουν μια φωνή αντίστασης στο εφοπλιστικό- εργολαβικό- συνδικαλιστικό σκλαβοπάζαρο. Πρόκειται για εργοδοτικές μαφίες, κομμάτι του ελεγκτικού και εκμεταλλευτικού παραγωγικού μηχανισμού, που μέσω οικονομικών, πολιτικών, τραμπούκικων και ποινικών εκβιασμών κρατάνε τους εργαζόμενους κατακερματισμένους και πειθαναγκασμένους. Ο κομματικός συνδικαλισμός οργανώνει την εργατική δύναμη σαν άβουλο εργαλείο της τεχνοκρατικής, γραφειοκρατικής και χρηματιστικής αστικής διεύθυνσης με βάση τη συντεχνία. Ο συντεχνιακός ταξικός έλεγχος ιστορικά προηγείται της βιομηχανίας, αλλά έγινε βασικό μέσο για την κυριαρχία των κομμάτων μετά την αποθέωσή του από το μουσολινικό φασισμό. Το ΠΑΣΟΚ σήμερα επιτίθεται ιδεολογικά στους εργαζόμενους ταυτίζοντάς τους με το στηρικτικό κορμό του, τις συντεχνίες, που παραμένει ενεργός για να αποσβέσει την κοινωνική οργή με ψευτοαγωνιστικές παράτες. Και το ΚΚΕ προσπαθεί ματαίως να συγκεντρώσει υπό τον έλεγχο του τις αποκλίνουσες αντιστασιακές δυνάμεις, για να εγγηθεί τη συνέχεια της ταξικής τυραννίας. Ας μην ξεχνάμε ότι εκατόν έξι χρόνια πριν, το πρώτο βήμα της μπολσεβίκικης δικτατορίας μετά στην κατάληψη της τσαρικής διοίκησης ήταν η αδρανοποίηση των σοβιέτ και η καταστολή των εξεγέρσεων και της κοινωνικής αυτοοργάνωσης σύμφωνα με ένα πολιτικό πρόγραμμα σύνθλιψης των εργατών και των αγροτών στο βωμό

του κομματικού- αστικού συγκεντρωτισμού και της βιομηχανικής ανάπτυξης.

Ο πολιτικός αγώνας της εκμεταλλεόμενης βάσης για την απελευθέρωση από την κυριαρχία του κεφαλαίου θεμελιώνεται στην αυτονομία των αγωνιζόμενων από κάθε κρατιστική καθοδήγηση και στην αλληλεγγύη τους. Το προχώρημα προς την κοινωνική απελευθέρωση ενάντια στα νέα, στα προηγούμενα και στα οποιαδήποτε θεσμικά πλαίσια μισθωτής σκλαβιάς, έρχεται με την αντιστασιακή αυτοοργάνωση, την εξεγερσιακή πρωτοβουλία και την αυτοάμυνα απέναντι στην εργοδοτική και συντεχνιακή- εργολαβική τρομοκρατία. Αυτοοργάνωση μαχητική, στην κατεύθυνση της αντεπίθεσης στους καθεστωτικούς μηχανισμούς με όλους τους δυνατούς τρόπους και συγχρόνως ανοιχτή στην κατεύθυνση της συγκρότησης συλλογικής μαζικής ισχύος. Εξεγερσιακή πρωτοβουλία, για τη θραύση του κατακερματισμού, τη διάχυση του αγωνιστικού πνεύματος και την άμεση ανατροπή της ελεγκτικής τάξης ακριβώς εδώ όπου βιώνεται η καταπίεση. Αλληλεγγύη απέναντι στους οικονομικούς εκβιασμούς και αυτοάμυνα απέναντι σε κάθε μορφή καταστολής.

Την εποχή ετούτη που οι διακρατικοί και εθνικοί θεσμοί αναδομούν την ταξική μηχανή έχουμε ιστορική ευθύνη, οι αναρχικοί, οι αντιστεκόμενοι, όλοι οι εκμεταλλεόμενοι να εμβαθύνουμε την κοινωνική αντεπίθεση. Τα αριστερά μέτωπα έρχονται να επανενσωματώσουν την αντίσταση στο καθεστώς. Απέναντι στην τρομοκρατία των αφεντικών, των μισθοφόρων τους και της κομματικής αστυνομίας, απέναντι στα πολιτικάντικα αναχώματα, να αντιτάξουμε το κοινό επαναστατικό αντικρατικό πνεύμα, να αντιτάξουμε την ενότητα στην άμεση δράση.

Τιμή στις επαναστάσεις που τσακίστηκαν από την μπολσεβίκικη δικτατορία.

Τιμή στους ναύτες της Κρονστάνδης.

Τιμή στους λαούς που φυλακίστηκαν επί μισό αιώνα στα κάτεργα του κόκκινου στρατού, για να πουληθούν στη συνέχεια στα πορνεία της φιλελεύθερης δύσης.

Τιμή στους επαναστατημένους κουμμουνιστές που προδίδονται επί ογδόντα χρόνια από το ΚΚΕ και σε όλους τους αγωνιστές που φονεύθηκαν είτε από τα όπλα του έθνους, είτε από τα όπλα του κόμματος.

Τιμή στον παρόντα εξεγερσιακό αγώνα.

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Δημήτρης Χατζηβασιλειάδης
Αιχμάλωτος του κράτους

31/10/2011